

[Ministeren for Grønland.]

må stilles til kvaliteten af de får, der slagtes og eksporteres.

Justitsministeren (Thestrup): Det er rigtigt, som hr. Sigsgaard sagde, at det ikke af finansloven fremgår, hvor meget politiets efterretningstjeneste koster. Det fremgår imidlertid af politiets sidste årsberetning, at der er ansat 3 jurister, 89 politifolk og 44 kontorfolk i efterretningstjenesten. Udgifterne andrager i alt mellem 7 mill. kr. og 8 mill. kr.

Hr. Sigsgaard spurgte mig endvidere om, hvad forskellen på udgifterne for det svenske efterretningsvæsen og vort efterretningsvæsen beror på. Det svenske efterretningsvæsens udgifter er jo langt større end vore. Jeg kan sige, at jeg ved ikke noget sikkert om det svenske efterretningsvæsen, men alene den omstændighed, at det er langt større end vort, forklarer vel de betydelig større udgifter. De oplysninger, som vor efterretningstjeneste eventuelt måtte få udefra, er af så ringe omfang, at de ingen betydning har for udgifterne.

Jeg tilføjer endelig, at der ingen ændring er sket med hensyn til, at ingen registreres alene på grund af lovlig politisk virksomhed.

Lysholt Hansen: Vi har efterhånden haft mange økonomiske debatter herinde, og vi har et par væsentlige økonomiske debatter liggende for os, så derfor skal jeg gøre mit indlæg her i anden omgang meget kort.

Jeg vil gerne have lov at sige, at jeg var meget glad for finansministerens åbne erklæring om, at det ikke var ham, der havde skrevet lederen i det berømte blad *Vor Tid*. Han føjede endda til, at det måtte han endelig skynde sig at sige. Så spørger jeg egentlig mig selv: Hvad var det så for en amatør, der havde skrevet den? Og hvem sørger for, at det bliver rettet? For det trænger da vist til rettelse efter det, der er sagt her, når det står i et så velanskrevet blad — officielt velanskrevet blad, udsendt oven i købet officielt af det konservative folkeparti — at statens økonomi aldrig har været bedre end nu.

Nu må man selvfølgelig medgive sådan en amatør, der har skrevet dette i det officielle blad, at det er vanskeligt at bedømme disse

ting. Jeg kan ikke lade være med at nævne her, at da økonomiministeren forleden dag havde holdt sin tale som introduktion til de 7 lovforslag, regeringen fremsatte som led i sin indkomstpoltiske plan, da blev den tale, som blev holdt af økonomiministeren her i tinget, bedømt således i det konservative blad *Berlingske Tidende*: Stærke tegn på økonomisk bedring.

I det tilsvarende jyske blad, *Morgenavisen Jyllands-Posten*, står der:

„Det går helt galt med dagens økonomi. Vor eneste chance er, at det går endnu værre i andre lande“.

Det var altså nøjagtig den samme tale, så man må selvfølgelig sige, at det er svært at dømme om økonomien, når så velbegavede folk som de, der skal skrive herom dels til *Jyllands-Posten*, dels til *Berlingske Tidende*, udlægger det på den måde. Det kunne faktisk være fristende at få at vide af økonomiministeren, hvem der havde ret, men det kan vi måske få at vide en anden dag.

Jeg er i alt fald glad for, at det ikke er finansministeren, der har lavet dette oplæg, for så ville vi da efterhånden være helt rundt på gulvet, ikke mindst befolkningen, med hensyn til, hvordan den økonomiske situation i landet egentlig er. For det, der er vist og sikkert, er jo i alt fald — og det var noget af det, jeg lige ville sige til ministeren — at skatter og afgifter har fået et ordentligt knald opad år for år, og det mærkes uendelig tungt i hvert eneste hjem i øjeblikket, det mærkes i hver eneste pengepung, når man får sin løn udbetalt, det mærkes hver eneste dag, når man går på indkøb. Det er altså en kendsgerning, og pokker skulle have, at det var så ubehageligt, hvis der ikke var noget i vejen, hvis alt var såre godt; så ville der ikke være spor af rimelighed i det.

Nu siger finansministeren, at forbruget ikke må nå en sådan størrelse, at det ikke er samfundsøkonomisk gunstigt, og så synes ministeren, at jeg trækker lovlig store vekslere, når jeg nævner januarallets nedgang for detailomsætningen på 4,4 pct. Jeg vil da erkende, at det er faktisk et meget ubehageligt tal, og der er også tegn på, at regeringens politik på en måde har virket, den har fået forbruget til at gå ned, men tallene fra hele det foregående år, 1970, viser nemlig det samme, at detailomsætningen